

Han jobbet som bioingeniør/analytiker i 15 år, de to siste i kombinasjon med tegne- og malerskole på kveldstid. Så fikk han han plass på Oslo Tegne og Malerskole - en dagskole. En korsvei i livet der han måtte velge mellom jobb eller skole.

Han sier det slik: En slik ball tar man ikke bare tar sånn på hælen en tilfeldig torsdagskveld - når man attpåtil har rundet 45. Men sommeren etter sprang jeg som et lemen ut over avgrunnen på vei mot et annet liv, - det eller døden.

På Kunst og håndverksskolen var han den eldste av alle studentene, og etter eget sigende kanskje den eneste av alle som var fornøyd. «Jeg var blitt antatt og kunne få oppfylt en drøm. Det viktigste har hele tida vært gleden over selve prosessen i det å male eller tegne.»

Hans tegner gjerne dyr og gjenstander og dyrker det tinglige, noen han sjøl hevder har med affinitet å gjøre. Han har en fascinasjon for industridesign, særlig alle typer av kjøretøy og fremkomstmidler. Designet her er ofte tidstypisk og forteller om kultur og skiftende moter. Objektene aldres med både patina og malerisk forfall. Mens han henter fram preget tidens tann har satt på gamle biler og hus han portretterer, får dyra være som de er - uten synlige skavanker eller klare tegn til aldring. Tilsynelatende, iallfall.

